

تأثیر تمرين هوازی و مصرف مکمل عصاره سیر کهنه بر سطوح پلاسمایی فتؤین A و مقاومت به انسولین در موش‌های صحرایی نر چاق

 پریسا خبیری^۱  دکتر محمد رحمان رحیمی^۱  دکتر ایرج رشیدی^۱  دکتر سید ارشاد ندایی^۲

(۱) گروه فیزیولوژی ورزشی، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران، (۲) گروه علوم تشريح و بیولوژی سلولی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران، (۳) گروه فیزیولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران، نشانی مکاتبه با نویسنده مسئول: استان کردستان، شهر سنندج، بلوار پاسداران، دانشگاه کردستان، کرمانشاه، ایران، ایران.

e-mail: P.khabiri@uok.ac.ir

چکیده

مقدمه: هدف پژوهش حاضر بررسی اثر تمرين هوازی و مکمل عصاره سیر کهنه بر سطوح پلاسمایی فتوئین A و مقاومت به انسولین بود. مواد و روش‌ها: چهل سر موش صحرایی نر اسپراغ داولی، به مدت ۹ هفته تحت رژیم غذایی پرچرب (۳۲ سر) و رژیم غذایی استاندارد (۸ سر) قرار گرفتند. پس از القا چاقی در موش‌های گروه تغذیه با رژیم غذایی پرچرب، موش‌های این گروه به ۴ زیر گروه شامل: شاهد چاق (OC)، مکمل دهی با عصاره سیر کهنه (AGE)، تمرين هوازی (AT) و مکمل دهی با عصاره سیر کهنه+تمرين هوازی (AGE+AT) تقسیم شدند و مداخله به مدت ۸ هفته ادامه یافت. موش‌های گروه تغذیه با رژیم غذایی استاندارد (C) نیز به مدت ۸ هفته به رژیم غذایی خود ادامه دادند. عصاره سیر کهنه روزانه با دوز ۶۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم از طریق گاوازی به موش‌ها خورانده می‌شد. تمرين هوازی نیز شامل پنج روز دویلن در هفته روی تردیمیل بود. ساعت پس از آخرین مداخله و پس از ۱۲ ساعت ناشتا، نمونه‌های خونی جمع‌آوری شدند و سطوح فتوئین A انسولین و گلوکز پلاسما مورد سنجش قرار گرفتند. یافته‌ها: سطوح فتوئین A پلاسما به دنبال تمامی مداخلات (AGE+AT AT AGE) در مقایسه با OC کاهش معنی‌دار نشان داد (به ترتیب $19/8$, $26/38\pm4/42$, $22/87\pm3/50$, $30/5$ درصد، $17/21\pm2/20$, $47/7$ درصد، در مقایسه با $43/6\pm6/56$). انسولین پلاسما نیز به دنبال تمامی مداخلات کاهش معنی‌دار نشان داد (به ترتیب $1/13$, $1/4\pm1/13$, $33/3$ درصد، $0/73\pm0/15$, $53/2$ درصد، $57/6$, $9/66\pm1/13$ در مقایسه با $112/85\pm6/20$ در مقایسه با $7/85$, $1/27/60\pm1/17$, $11/7$ درصد، ۱ مقاومت به انسولین نیز به دنبال تمامی مداخلات کاهش معنی‌دار نشان داد (به ترتیب $0/31\pm0/04$, $0/22\pm0/04$, $0/4\pm0/04$ درصد، $55/1$ درصد، در مقایسه با $49/4\pm0/04$ ، تمامی مداخلات ۱). نتیجه‌گیری: به نظر می‌رسد که هردوی مکمل دهی با عصاره سیر کهنه و تمرين هوازی در کاهش فتوئین A پلاسما و بهبود مقاومت به انسولین مؤثر هستند. با این حال، تمرين هوازی به تهایی و ترکیب تمرين هوازی+مکمل دهی با عصاره سیر کهنه اثرات بیشتری را در مقایسه با مکمل دهی با عصاره سیر کهنه نشان دادند.

واژگان کلیدی: تمرين ورزشی، چاقی، هپاتوکین، عصاره سیر کهنه

دریافت مقاله: ۱۴۰۱/۸/۱ - دریافت اصلاحیه: ۱۴۰۱/۱۱/۱۸ - پذیرش مقاله: ۱۴۰۱/۱۱/۱۹

در ایران، شیوع چاقی از $5/9$ ٪ در سال ۱۹۸۰ به $20/1$ ٪ در سال ۲۰۱۹ رسیده است.^۱ تقریباً $80-90$ درصد بیماران مبتلا به دیابت نوع ۲ دارای اضافه وزن یا چاقی هستند.^۲ التهاب خفیف مزمون^۳ یکی از مشخصه‌های چاقی است و با مقاومت به انسولین و دیابت نوع ۲ ارتباط دارد.^{۴-۵} نشان داده شده

مقدمه

چاقی یک بیماری پیچیده است که به ابعاد همه‌گیر رسیده است. شیوع چاقی در سراسر جهان از سال ۱۹۷۵ تقریباً سه برابر شده است، که عمدتاً به دلیل اتخاذ سبک زندگی کم تحرک و مصرف رژیم‌های غذایی با سلامت کمتر می‌باشد.^۱

راستا اثرات مفید مصرف عصاره سیر کهنه بر برخی شاخص‌های متابولیکی، از جمله مقاومت به انسولین و شاخص‌های التهابی، گزارش شده است.^{۱۰} با این حال، شواهدی از اثر عصاره سیر کهنه بر فتوئین A وجود ندارد. از طرف دیگر، سال‌هاست مشخص شده است که تمرين ورزشی اثرات مفیدی بر توسعه سلامت دارد، سبب افزایش حساسیت به انسولین می‌شود و یک راهکار مهم برای پیشگیری و درمان چاقی است.^{۱۱} تنظیم ترشح هپاتوکین‌ها^{viii} (از جمله فتوئین A) به عنوان یکی از سازوکارهای اثر گذار تمرين ورزشی بر بهبود وضعیت متابولیکی و درمان چاقی شناخته شده است. با این حال، بررسی متون پژوهشی نشان می‌دهد که گزارش‌های متناقضی از اثرات تمرين ورزشی بر سطوح فتوئین A؛ شامل افزایش،^{۱۲} کاهش^{۱۰,۲۲,۲۳} و عدم تغییر،^{۲۴} وجود دارد.

اثرات مفید هم‌افزایی عصاره سیر کهنه و تمرين هوایی بر شاخص‌های متابولیکی نشان داده شده است،^{۲۵} با این حال، تا کنون هیچ مطالعه‌ای به بررسی اثر ترکیب تمرين هوایی^{ix} (AT) و مکمل‌دهی با عصاره سیر کهنه بر سطوح پلاسمایی فتوئین A نپرداخته است. از این رو، در مطالعه حاضر ما به بررسی اثر عصاره سیر کهنه و همچنین ترکیب مکمل‌دهی با عصاره سیر کهنه+تمرين هوایی بر سطوح پلاسمایی فتوئین A و مقاومت به انسولین در موش‌های صحرایی نر چاق پرداختیم.

مواد و روش‌ها

چهل سر موش صحرایی نر اسپراغ داولی^x ۷ هفتاهی با وزن تقریبی ۱۷۰ گرم از موسسه تحقیقات واکسن و سرم‌سازی رازی (کرج، ایران) خریداری شدند. حیوانات پس از انتقال به دانشکده پزشکی کرمانشاه، به مرکز نگهداری حیوانات آزمایشگاهی دانشکده منتقل شدند و در قفس‌های پلی‌کربنات شفاف و با تعداد ۴ موش در هر قفس، تحت شرایط استاندارد (چرخه روشانی- تاریکی ۱۲ ساعت، دمای ۲۳ درجه سانتی‌گراد و رطوبت ۶۰-۵۰ درصد) نگهداری شدند. تمام مداخلات حیوانی مطابق با دستورالعمل‌های موسسات ملی برای مراقبت و استفاده از حیوانات آزمایشگاهی، مورد تایید کمیته اخلاق دانشگاه کردستان (کد

است که سطوح در گردش خون فتوئین Aⁱ در چاقی و اختلالات مرتبط، از جمله دیابت نوع ۲ افزایش می‌یابد.^۷ فتوئین A انسانی که سابقاً AHSGⁱⁱ نامیده می‌شد، یک گلیکوپروتئین ترشحی است که در کبد تولید می‌شود و یک مهارکننده طبیعی فعالیت تیروزین کینازی گیرنده انسولین در کبد و عضله اسکلتی است^{۷,۸} و در پاتوفیزیولوژی سندروم متابولیک و دیابت نوع ۲ نقش مهمی دارد.^۹ فتوئین A، جابجایی حامل نوع ۴ گلوکزⁱⁱⁱ (GLUT4) را در پاسخ به انسولین کاهش می‌دهد. فتوئین A این اثر مهاری را از طریق Akt و سوبسترای ۱۶۰ کیلودالتونی آن^{iv} (AS160)، که برای انتقال GLUT4 لازم هستند، اعمال کرده و در نهایت منجر به اختلال در جذب گلوکز می‌شود.^{۱۰} بعلاوه، فتوئین A به عنوان یک لیگاند درون‌زا برای گیرنده شبه‌تول ۴ (TLR4)^v عمل می‌کند، که اسیدهای چرب آزاد را قادر می‌سازد انتقال پیام TLR4 را برای القا مقاومت به انسولین فعال کنند.^{۱۱} نشان داده شده است موش‌هایی که بیان ژن فتوئین A در آن‌ها با دستکاری ژنتیک خاموش شده است، نسبت به افزایش وزن؛ به دنبال تعذیب با رژیم غذایی پرچرب، مقاوم بودند. چربی بدن این موش‌ها به میزان قابل توجهی کاهش یافته بود و به انسولین حساس بودند. این داده‌ها نشان می‌دهد که فتوئین A ممکن است نقش مهمی در تنظیم گلوکز بعد از غذا، حساسیت به انسولین، افزایش وزن و تجمع چربی بدن داشته باشد و ممکن است بتواند یک هدف درمانی برای چاقی، دیابت نوع ۲ و سایر ناهنجاری‌هایی که با مقاومت به انسولین همراه هستند، باشد.^{۱۲}

درمان‌های مبتنی بر محصولات طبیعی در سال‌های اخیر سهم قابل توجهی در مدیریت سلامت پیدا کرده‌اند و نشان داده شده است که درمان‌های مبتنی بر محصولات طبیعی اثر نامطلوب بسیار کمتری بر بدن و فرایندهای فیزیولوژیکی داشته و می‌توانند در درمان بیماری‌ها نقش ایفا کنند.^{۱۳} برای سیر و عناصر زیستی فعال آن عملکردهای ضدالالتهابی و آنتی‌اکسیدانی نشان داده شده است.^{۱۴} از طرفی، سیر کهنه^{vi} (AGE)^{vii} در مقایسه با سیر تازه خواص آنتی‌گلیکاپسیونی^{viii} و آنتی‌اکسیدانی^{۱۵,۱۶} بیشتری را نشان می‌دهد. در همین

i- Fetusin-A

ii- α 2-Heremans-Schmid Glycoprotein

iii- Glucose Transporter Type 4

iv- Akt substrate of 160 kDa

v- Toll-like Receptor 4

vi- Aged Garlic Extract

vii- Antiglycation

موش‌ها، به آرامی کاهش می‌یافتد.^{۳۰} موش‌های گروه شاهد (OC) و (C) هیچ مداخله‌ای دریافت نمی‌کردند، در تمام طول پژوهش تنها رژیم غذایی مخصوص به خود را دریافت می‌کردند و هیچ‌گونه فعالیت تمرینی نداشتند. جزئیات برنامه تمرین هوایی موش‌ها در جدول ۱ نشان داده شده است.

جدول ۱- برنامه تمرین هوایی

سرعت (مترب دقیقه)	زمان (دقیقه)	سازگاری									
		اول	دو	سوم	چهارم	پنجم	ششم	هفتم	هفته	هفته	هفت
۱۲	۱۵	۱۸	۲۱	۲۴	۲۷	۲۷	۲۷	۲۷	۲۷	۲۷	۲۷

مکمل عصاره سیر کهنه

کپسول ۶۰۰ میلی‌گرمی عصاره سیر کهنه محصولی تجاری با نام کایولیکⁱⁱ است (شرکت واکوناگاⁱⁱⁱ ایالات متحده آمریکا).

موش‌های گروه مکمل (AGE) و (AT+AGE) (۳۰ دقیقه قبل از فعالیت ورزشی)،^{۳۱} با دوز ۶۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم^{۳۲} هر روز، یک مرتبه، به مدت هشت هفته، از طریق گاواظ مکمل عصاره سیر کهنه حل شده در آب را دریافت می‌کردند، به موش‌های گروه‌های دیگر نیز، به مدت هشت هفته، هر روز، یک مرتبه، از طریق گاواظ آب خورانده می‌شد (دارونما). پیش از شروع مداخلات، موش‌های تمامی گروه‌ها به مدت ۲ روز تحت آشنایی با گاواظ قرار گرفتند (روزی یک مرتبه با آب).

خون‌گیری

در پایان هشت هفته، و پس از گذشت ۸ ساعت از آخرین مداخلات، موش‌ها به مدت ۱۲ ساعت ناشتا نگه داشته شدند. سپس موش‌ها با تزریق درون صفاقی کتابیمین (۹۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن) و زایلازین (۱۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن) بیهوش شدند. پس از بیهوشی، از طریق شکافتن قفسه سینه، خون‌گیری از قلب انجام شد. خون‌ها داخل لوله‌های خون‌گیری خلاً حاوی ماده اتیلن دی آمین ترا استیک اسید^{iv} (EDTA) ریخته شد و به مدت ۲۰ دقیقه با دور ۲۰۰۰ در دقیقه در سانتریفیوژ یخچال‌دار هتیج^v (مدل یونیورسال R ۳۲۰، ساخت کشور آلمان) در دمای ۴ درجه

تائید ۱۶ IR.UOK.REC.1400 () انجام شد. پس از یک هفته سازگاری با محیط جدید، موش‌ها به طور تصادفی در دو گروه تغذیه با غذای پرچرب (۲۲ سر) و تغذیه با غذای استاندارد (۸ سر) به مدت ۹ هفته قرار گرفتند. پس از پایان ۹ هفته و القا چاقی در موش‌های گروه تغذیه با غذای پرچرب (تایید چاقی با استفاده از شاخص لی^{۶۷}،^{۶۸} موش‌های این گروه به طور تصادفی به ۴ زیرگروه ۸ سری شامل شاهد چاق (تغذیه با غذای پرچرب) (OC)، گروه مکمل دهی با عصاره سیر کهنه (تغذیه با غذای پرچرب + مکمل دهی با عصاره سیر کهنه) (AGE)، گروه تمرین هوایی (تغذیه با غذای پرچرب+تمرین هوایی) (AT) و گروه تمرین هوایی+مکمل دهی با عصاره سیر کهنه (تغذیه با غذای پرچرب + مکمل دهی با عصاره سیر کهنه+تمرین هوایی) (AT+AGE) تقسیم شدند. موش‌های گروه شاهد (تغذیه با غذای استاندارد) (C) نیز رژیم غذایی خود را به مدت ۸ هفته ادامه دادند. رژیم غذایی استاندارد شامل ۱۰ درصد چربی، ۷۰ درصد کربوهیدرات و ۲۰ درصد پروتئین بود. بعلاوه، رژیم غذایی پرچرب شامل ۶۰ درصد چربی، ۲۰ درصد کربوهیدرات و ۲۰ درصد پروتئین بود که به سفارش پژوهشگر توسط مرکز تولید غذای فشرده موسسه تحقیقات واکسن و سرماسازی رازی (کرج، ایران) تهیه شد.^{۲۸}

برنامه تمرین

موس‌های گروه تمرین هوایی (AGE+AT) و (AT)، با رعایت اصل اضافه بار، پنج روز در هفته به مدت ۸ هفته به تمرین هوایی پرداختند.^{۲۹} قبل از شروع برنامه تمرین هوایی، موش‌ها پنج روز به آشناسازی با تردیمیل (تکنیک آزمایشی، مدل TR-520، ساخت ایران) پرداختند، که شامل ۱۵ دقیقه تمرین با سرعت ۱۲ متر بر دقیقه و شبیه صفر درصد بود. از هفته اول تا هفته چهارم، هر هفته ۳ متر بر دقیقه به سرعت تمرین و ۵ دقیقه به مدت زمان تمرین افزوده می‌شد. از هفته چهارم تا ششم هر هفته ۱۰ دقیقه به مدت زمان تمرین اضافه می‌شد و مدت تمرین در هفته هفتم و هشتم ۶۰ دقیقه بود. سرعت تمرین که در هفته چهارم ۲۴ متر بر دقیقه بود، از هفته پنجم تا هفته هشتم ۲۷ متر بر دقیقه ثابت ماند. هر جلسه تمرین ابتدا با سرعت ۱۰ متر بر دقیقه شروع می‌شد و به مرور به سرعت آن اضافه می‌شد. در پایان جلسات تمرینی نیز سرعت دستگاه در مدت ۳ دقیقه؛ به منظور سرد کردن

ii -Kyolic

iii- Wakunaga

iv- Ethylenediaminetetraacetic Acid

v- Hettich

استفاده شد. از آزمون تحلیل واریانس یک طرفه (one-way ANOVA) و آزمون تعقیبی توکی برای بررسی مقایسه تغییرات بین گروه‌ها استفاده شد. به منظور بررسی رابطه بین سطوح فتوئین A پلاسمایی و میزان مقاومت به انسولین از آزمون همبستگی پیرسون^{ix} استفاده شد. تمام آزمون‌های آماری با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۲ انجام شد و سطح معنی‌داری $p < 0.05$ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

تغذیه با رژیم غذایی پرچرب و ایجاد چاقی منجر به افزایش معنی‌دار سطوح پلاسمایی فتوئین A در موش‌های چاق در مقایسه با موش‌های گروه شاهد شد ($32/93 \pm 6/56$ در مقایسه با $135/7 \pm 12/05$ درصد) ($P = 0.01$). تمامی مداخلات (مکمل‌دهی با عصاره سیر کهنه، تمرین هوایی، مکمل‌دهی با عصاره سیر کهنه + تمرین هوایی) منجر به کاهش معنی‌دار سطوح فتوئین A پلاسمایی شدند (به ترتیب $19/8 \pm 4/42$, $26/38 \pm 2/05$, $22/87 \pm 3/05$ درصد و $47/7 \pm 0.001$). میزان کاهش فتوئین A پلاسمایی به دنبال مکمل‌دهی با عصاره سیر کهنه + تمرین هوایی در مقایسه با مکمل‌دهی با عصاره سیر کهنه، به طور معنی‌داری بیشتر بود ($P = 0.001$) و در مقایسه با گروه تمرین هوایی به صورت لب مرزی^x معنی‌دار بود ($P = 0.059$). بین اثر مکمل‌دهی با عصاره سیر کهنه بر سطوح پلاسمایی فتوئین A در مقایسه با تمرین هوایی، تفاوت معنی‌داری وجود نداشت ($P = 0.424$) (نمودار ۱).

سانتریگارد سانتریفیوژ شدند. پلاسمای جداسازی شده به لوله‌های کرایو منتقل و تا زمان انجام آزمایش در فریزر -۸۰ درجه سانتی‌گراد نگهداری شدند.

اندازه‌گیری متغیرهای بیوشیمیایی

سطوح فتوئین A پلاسمایی با استفاده از روش الایزاⁱ (ELISA) ساندویچی با استفاده از کیت مخصوص موش نواس بیولوژیکⁱⁱ ساخت کشور امریکا، با شماره کاتالوگ NBP2-78752 با حساسیت $6/25$ نانوگرم بر میلی‌لیتر و ضریب تغییرات $1/4$ درصد، مطابق با دستورالعمل موجود در بروشور کیت سنجدیده شد. میزان انسولین پلاسمایی نیز با استفاده از روش الایزا ساندویچی با استفاده از کیت مخصوص موش کریتیو دیاگنوستیکⁱⁱⁱ ساخت کشور امریکا، با شماره کاتالوگ DEIA1897 با حساسیت 0.05 نانوگرم بر میلی‌لیتر و ضریب تغییرات $2/7$ درصد، مطابق با دستورالعمل موجود در بروشور کیت سنجدیده شد.

گلوکز پلاسمایی با روش فوتومتریک^{iv}، با استفاده از کیت شرکت پارس آزمون ساخت کشور ایران، با حساسیت 5 میلی‌گرم در دسی‌لیتر و ضریب تغییرات $1/74$ درصد، بر اساس دستورالعمل موجود در بروشور کیت سنجدیده شد. اساس سنجش تشکیل محصول قرمز رنگ کینونیمین^v به دنبال واکنش آب اکسیژنه آزاد شده از گلوکز در مجاورت آنزیم گلوکز اکسیداز، با $4\text{-آمینو آنتی پیرین و فنول}$ ، در مجاورت آنزیم پراکسیداز می‌باشد. مقادیر کینونیمین تشکیل شده، که با مقادیر گلوکز رابطه مستقیم دارد، به سبب رنگ محصول، با روش فوتومتریک قابل اندازه‌گیری می‌باشد.

به منظور تخمین مقاومت به انسولین، مدل هوموستاز ارزیابی مقاومت به انسولین^{vi} (HOMA-IR)، با فرمول زیر به کار گرفته شد: گلوکز ناشتا (میلی‌گرم بر دسی‌لیتر) \times انسولین ناشتا (نانوگرم بر میلی‌لیتر) $\div 405^{vii}$. وزن بدن موش‌های صحرایی نیز هر هفته با ترازوی دیجیتالی مورد سنجش قرار می‌گرفت.

روش آماری

از آزمون شاپیرو ویلک^{viii} برای بررسی توزیع طبیعی داده‌ها و از آزمون لوین^{viii} برای بررسی همگنی واریانس‌ها

i- Enzyme-linked Immunosorbent Assay

ii- Novus Biologicals

iii -Creative Diagnostics

iv- Photometric Method

v- Quinoneimine

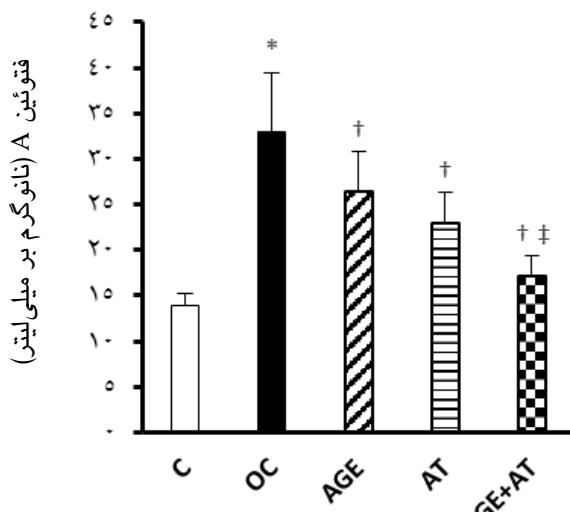
vi- Homeostasis Model Assessment of Insulin Resistance

vii- Shapiro-Wilk Test

viii -Levene's test

ix -Pearson Correlation Test

x- Marginally



گروههای تحقیق

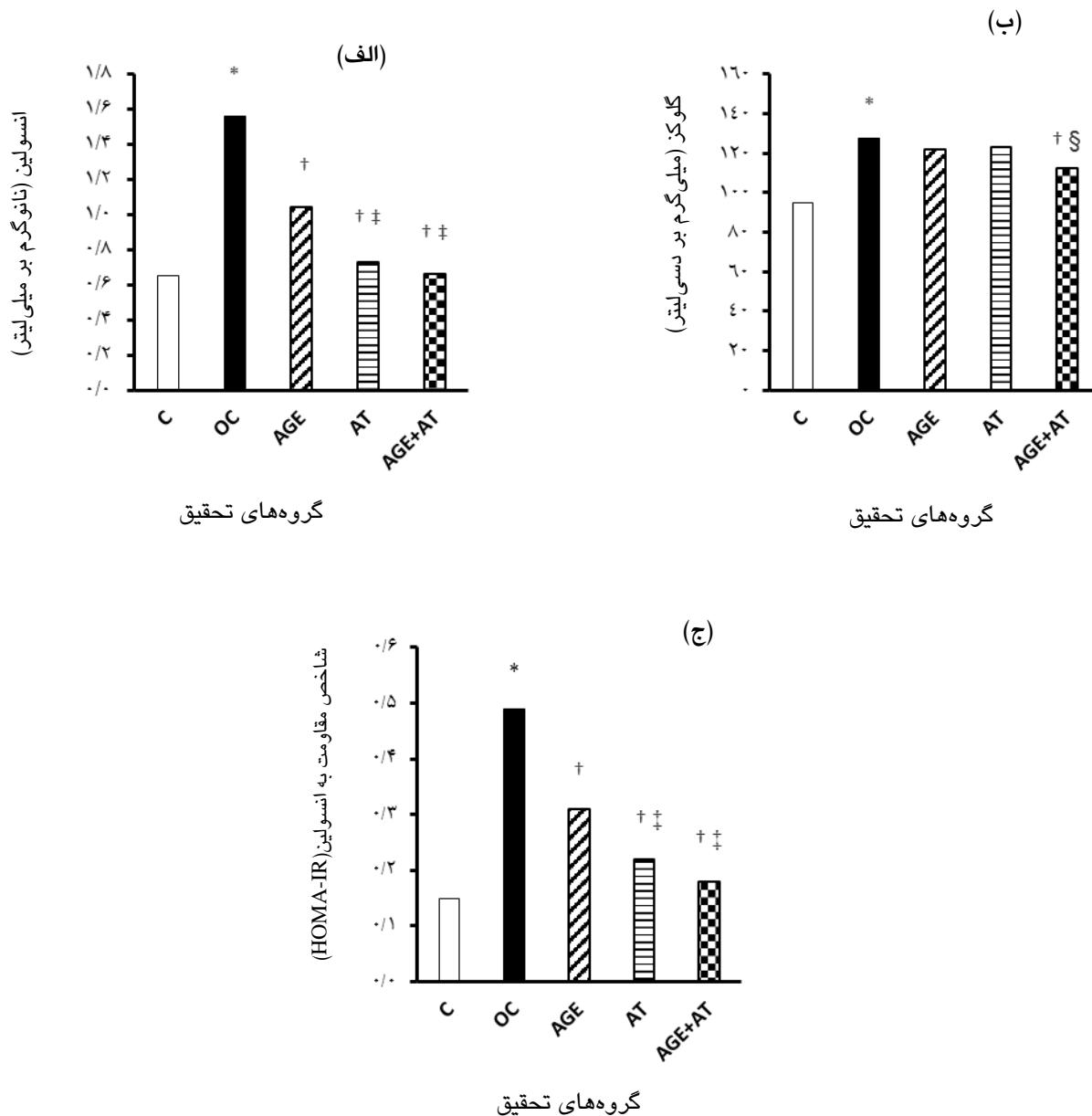
نمودار ۱- فتوئین A پلاسما؛ C: شاهد استاندارد، OC: مکمل دهی با عصاره سیر کهنه، AT: تمرین هوایی، AGE: مکمل دهی با عصاره سیر کهنه + تمرین هوایی.

*معنی داری نسبت به گروه C. † معنی داری نسبت به گروه OC. ‡ معنی داری نسبت به گروه AGE ($p < 0.05$).

($p=0.001$) و کاهش گلوکز پلاسما به دنبال مکمل دهی با عصاره سیر کهنه و همچنین تمرین هوایی معنی دار نبود (به ترتیب $121/97 \pm 7/01$ ، $122/85 \pm 7/01$ ، $122/85 \pm 7/01$ درصد و $p=0.508$). رژیم غذایی پرچرب و ایجاد چاقی مقاومت به انسولین را به طور معنی داری در مقایسه با گروه شاهد افزایش داد (0.49 ± 0.04 در مقایسه با 0.15 ± 0.03 درصد) ($p=0.001$). تمامی مداخلات (مکمل دهی با عصاره سیر کهنه، تمرین هوایی، مکمل دهی با عصاره سیر کهنه + تمرین هوایی) سبب کاهش معنی دار مقاومت به انسولین در مقایسه با گروه شاهد چاق شدند (به ترتیب 0.31 ± 0.04 ، 0.22 ± 0.04 درصد، 0.55 ± 0.04 درصد، 0.18 ± 0.04 درصد) (تمامی مداخلات $p=0.001$). در مقایسه بین گروهها، کاهش ناشی از مکمل دهی با عصاره سیر کهنه + تمرین هوایی در مقایسه با تمرین هوایی معنی دار نبود ($p=0.362$). اما در مقایسه با مکمل دهی با عصاره سیر کهنه معنی دار بود ($p=0.001$). از طرف دیگر، کاهش مقاومت به انسولین ناشی از تمرین هوایی در مقایسه با مکمل دهی با عصاره سیر کهنه، معنی دار بود ($p=0.001$) (نمودار ۲ج).

نتایج ما نشان داد که رژیم غذایی پرچرب و ایجاد چاقی سطوح انسولین پلاسما را به طور معنی داری در موش های چاق در مقایسه با موش های گروه شاهد افزایش می دهد ($140/65 \pm 0.16$ در مقایسه با $12/56 \pm 0.12$ درصد) ($p=0.001$). مکمل دهی با عصاره سیر کهنه، تمرین هوایی و همچنین مکمل دهی با عصاره سیر کهنه + تمرین هوایی به طور معنی داری سطوح انسولین پلاسمایی را در مقایسه با گروه شاهد چاق کاهش دادند (به ترتیب $12/4 \pm 0.12$ درصد، $12/6 \pm 0.13$ درصد، $12/52 \pm 0.15$ در مقایسه با $12/73 \pm 0.05$ درصد) ($p=0.001$). کاهش انسولین پلاسما به دنبال تمرین هوایی و همچنین مکمل دهی با عصاره سیر کهنه + تمرین هوایی، در مقایسه با مکمل دهی با عصاره سیر کهنه، به طور معنی داری بیشتر بود ($p=0.001$) (نمودار ۲alf).

گلوکز پلاسما نیز به دنبال تغذیه با رژیم غذایی پرچرب و ایجاد چاقی در مقایسه با گروه شاهد به طور معنی داری افزایش یافت ($85/127/60 \pm 7/85$ در مقایسه با $85/94/60 \pm 6/25$ درصد) ($p=0.001$). در رابطه با میزان گلوکز پلاسما، تنها مکمل دهی با عصاره سیر کهنه + تمرین هوایی سبب کاهش معنی دار در مقایسه با گروه شاهد چاق شد ($112/65 \pm 6/20$ در مقایسه با $112/127/60 \pm 7/85$ درصد).

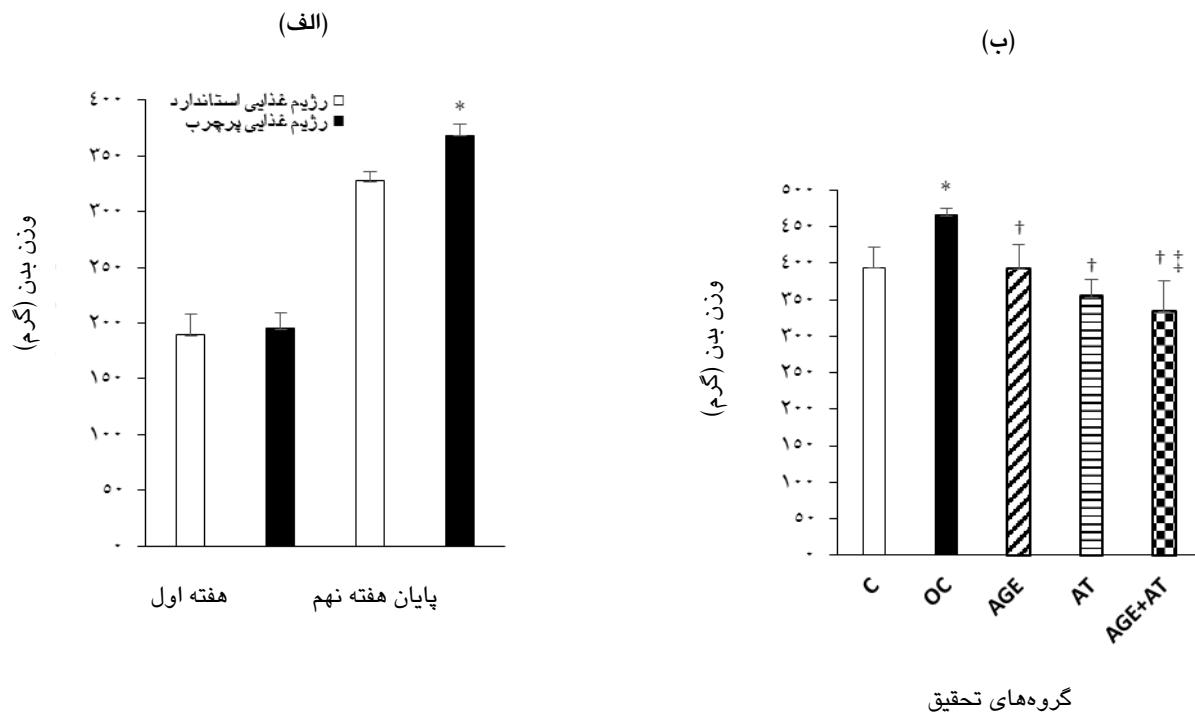


نمودار ۲- (الف) انسولین پلاسمای، (ب) کلوکز پلاسمای، (ج) شاخص مقاومت به انسولین؛ C: شاهد استاندارد، OC: شاهد چاق، AGE: مکمل دهی با عصاره سیر کهنه، AT: تمرین هوازی، AGE+AT: مکمل دهی با عصاره سیر کهنه + تمرین هوازی.

*معنی‌داری نسبت به گروه C. † معنی‌داری نسبت به گروه OC. ‡ معنی‌داری نسبت به گروه AGE. § معنی‌داری نسبت به گروه AT.
(p<0.05).

درصد، ۲۸/۲، ۳۲۲/۷۵±۴۱/۴۸ درصد) در مقایسه با ۴۶۵/۳۷±۹/۲۴ (تمامی مداخلات) (p=0.001). در مقایسه بین گروه‌ها، کاهش ناشی از مکمل دهی با عصاره سیر کهنه + تمرین هوازی در مقایسه با تمرین هوازی معنی‌دار نبود (p=0.603)، اما در مقایسه با مکمل دهی با عصاره سیر کهنه معنی‌دار بود (p=0.002). از طرف دیگر، کاهش وزن ناشی از تمرین هوازی در مقایسه با مکمل دهی با عصاره سیر کهنه، معنی‌دار نبود (p=0.080) (نمودار ۳-ب).

رژیم غذایی پرچرب و ایجاد چاقی وزن بدن را به طور معنی‌داری در مقایسه با گروه تغذیه با رژیم غذایی استاندارد افزایش داد (p=0.001) (نمودار ۳-الف). تمامی مداخلات (مکمل دهی با عصاره سیر کهنه، تمرین هوازی، مکمل دهی با عصاره سیر کهنه+تمرین هوازی) سبب کاهش معنی‌دار وزن بدن در مقایسه با گروه شاهد چاق شدند (به ترتیب ۲۲/۷، ۳۵۴/۶۲±۲۳/۸۹، ۱۵/۵، ۳۹۳/۱۲±۳۲/۴۰



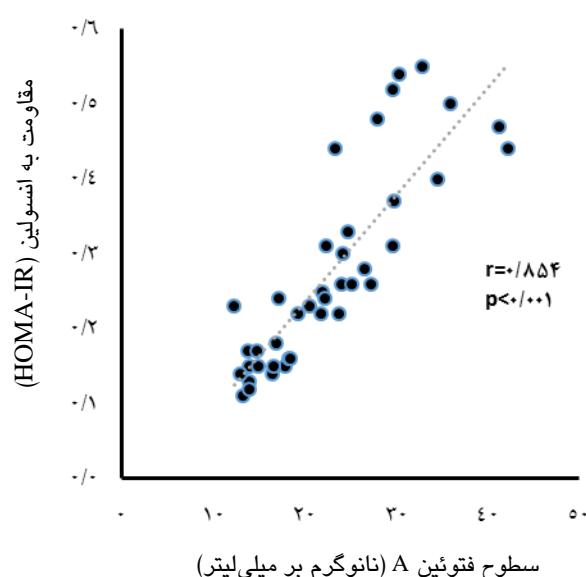
گروه‌های تحقیق

نمودار ۳- (الف) وزن بدن موش‌ها در هفته اول و در پایان ۹ هفته تغذیه با غذای پرچرب و غذای استاندارد، (ب) وزن بدن موش‌ها به دنبال مداخلات مختلف. C: شاهد استاندارد، OC: مکمل دهی با عصاره سیر کهنه، AGE: تمرین هوازی، AT: مکمل دهی با عصاره سیر کهنه + تمرین هوازی.

*معنی داری نسبت به گروه C. † معنی داری نسبت به گروه OC. ‡ معنی داری نسبت به گروه AGE ($p < 0.05$).

ارتباط بین سطوح فتوئین A پلاسمایی و میزان مقاومت
با شاخص مقاومت به انسولین وجود داشت ($p < 0.001$).
(نمودار ۴).

ارتباط مطالعه ما ارتباط مثبت و بالایی بین سطوح فتوئین A
به انسولین وجود داشت ($r = 0.854$, $p < 0.001$).



نمودار ۴- ارتباط فتوئین پلاسما با مقاومت به انسولین

بحث

از طرف دیگر، ترکیب تمرین هوایی+مکمل عصاره سیر کهنه سبب کاهش معنی‌دار سطوح پلاسمایی فتوئین A در مقایسه با گروه مکمل‌دهی با عصاره سیر کهنه شد. کاهش بیشتر فتوئین A پلاسما به دنبال ترکیب مداخلات ممکن است مرتبط با اثرات مثبت هم‌افزایی مکمل عصاره سیر کهنه با تمرین هوایی باشد. نشان داده شده است که سطوح فتوئین A در گردش خون به دنبال تمرین هوایی کاهش می‌یابد. در مطالعه حاضر، کاهش فتوئین A پلاسما به دنبال تمرین هوایی با نتایج مطالعات دیگر هم راستا بود.^{۱۰,۲۲,۲۳,۴۰}

نتایج برخی مطالعات گویای آن است که تمرین هوایی موجب تغییر معنی‌داری در سطوح فتوئین A پلاسما نگردیده است و برخی مطالعات نیز^{۴۲} افزایش سطوح فتوئین A را در همراهی با تمرین ورزشی گزارش کرده‌اند.^{۱۱} که با نتایج مطالعه حاضر در تنافق هستند. یکی از سازوکارهای احتمالی کاهش فتوئین A به دنبال تمرین ورزشی نظارت شده؛ شامل کاهش محتوای چربی درون کبدی از طریق کاهش بیان پروتئین متصل شونده به عنصر تنظیمی استرول ۱c^{iv} (SREBP-1c) و افزایش بیان گیرنده فعال‌کننده تکثیر پر اکسی زوم گاما^v (PPAR-γ) می‌باشد. علاوه، کاهش لیپوتوكسیسیتی کبدی از طریق تعدیل گونه‌های فعال اکسیژن^{vi} (ROS) همراه با جلوگیری از میانجی‌های پیش التهابی، دیگر عامل احتمالی کاهش فتوئین A به دنبال تمرین ورزشی می‌باشد.^{۲۴}

میزان مقاومت به انسولین نیز به دنبال مکمل‌دهی با عصاره سیر کهنه کاهش معنی‌دار نشان داد. نشان داده شده است که SAC گلوکز خون را کاهش داده و سبب افزایش انسولین می‌شود. وجود SAC در عصاره سیر کهنه ممکن است مسئول اثرات ضد دیابتی عصاره سیر کهنه باشد. کاهش سطوح در گردش خون فتوئین A ناشی از مکمل‌دهی با عصاره سیر کهنه نیز می‌تواند یکی دیگر از دلایل کاهش مقاومت به انسولین در موش‌های چاق باشد. هنگامی که انسولین به سوبسترای گیرنده انسولین^{vii} (IRS) متصل می‌شود، مسیر پیامرسان PI3K-AKT را فعال می‌کند، که پیام آن موجب پیشبرد انتقال GLUT4 و انتقال گلوکز به داخل سلول می‌شود.^۹ اتصال فتوئین A به بخش خارج سلولی زیرواحد بتا، انتقال پیام تیروزین کیناز را کاهش می-

در مطالعه حاضر تغذیه با رژیم غذایی پرچرب و ایجاد چاقی در موش‌های صحرایی سبب افزایش معنی‌دار سطوح فتوئین A پلاسما و مقاومت به انسولین در موش‌های چاق در مقایسه با گروه شاهد شد. هشت هفته تمرین هوایی و مکمل‌دهی با عصاره سیر کهنه سبب کاهش معنی‌دار سطوح پلاسمایی فتوئین A و مقاومت به انسولین در موش‌های صحرایی چاق شد. پژوهش حاضر نخستین تحقیقی است که به مطالعه اثر عصاره سیر کهنه با یا بدون تمرین هوایی بر سطوح پلاسمایی فتوئین A می‌پردازد.

در مطالعه حاضر، افزایش سطوح در گردش خون فتوئین A به دنبال تغذیه با غذای پرچرب و چاقی با نتایج مطالعات دیگر همسو بود.^{۲۳,۲۴} فتوئین A، یک گلیکوپروتئین موجود در گردش خون، نشان داده شده است که می‌تواند از انتقال پیام انسولین جلوگیری کند و سبب مقاومت به انسولین شود.^{۶,۲۴,۲۵} نتایج پژوهش حاضر نشان داد که مصرف مکمل عصاره سیر کهنه سبب کاهش معنی‌دار سطوح پلاسمایی فتوئین A در موش‌های صحرایی چاق ناشی از غذای پرچرب می‌شود. سیر کهنه یکی از فرمولاسیون‌های سیر است که از خیساندن سیر خام تکه شده در محلول اتانول آبی ۲۰-۱۵ درصد به مدت حداقل ۲۰ ماه در دمای اتاق تولید می‌شود.^{۱۷} در مقایسه بین فرمولاسیون‌های مختلف سیر، عصاره سیر کهنه حاوی بیشترین میزان اس-آلیل سیستئینⁱ (SAC) می-باشد.^{۱۴} SAC فعال‌ترین ترکیب آلی موجود در سیر است و سهم عمده‌ای در مزایای مرتبط با سلامتی سیر دارد.^{۱۴} نشان داده شده است که SAC می‌تواند از فعال شدن NF-κBⁱⁱ جلوگیری کند،^{۲۶} و از آنجایی که NF-κB بیان فتوئین A ناشی از چربی را واسطه‌گری می‌کند،^{۲۷} یکی از دلایل احتمالی کاهش سطوح پلاسمایی فتوئین A را می‌توان به این عامل نسبت داد. سازوکار احتمالی دیگر ممکن است شامل هیدروژن سولفیدⁱⁱⁱ (H2S) باشد، که توسط SAC افزایش پیامرسان NF-κB جلوگیری می‌کند.^{۲۹} با این حال، مطالعات بیشتری به منظور بررسی اثرات و سازوکار اثر عصاره سیر کهنه و دیگر انواع سیر بر فتوئین A مورد نیاز است.

i- S-allyl Cysteine

ii- Nuclear Factor Kappa B

iii -Hydrogen Sulfide

iv -Sterol Regulatory Element-binding Protein 1c

v- Peroxisome Proliferator-activated Receptor γ

vi- Reactive Oxygen Species

vii- Insulin Receptor Substrate

کیناز B (AKT) و سوبسترا ای ۱۶۰ کیلودالتونی فسفریله می شود، که می تواند سبب بهبود تحمل گلوکز و کاهش مقاومت به انسولین شود.^{۳۴} کاهش مقاومت به انسولین به دنبال تمرین هوایی با مطالعات دیگر هم راستا بود.^{۲۴,۴۲} کاهش بیشتر مقاومت به انسولین پس از مکمل دهی با عصاره سیر کهنه+انجام تمرین هوایی با یافته های سئو^{vii} و همکاران^۹ که نشان دادند ۴ هفته تمرین روی ترمیل و مکمل دهی با عصاره سیر کهنه مقاومت به انسولین را در موش های صحرایی تغذیه شده با غذای پرچرب بهبود می بخشند، هم راستا بود. در مطالعه حاضر، کاهش سطوح در گردش خون فتوئین A با کاهش مقاومت به انسولین همراه بود و نتایج مطالعه حاضر با نتایج مطالعاتی که در آن ها کاهش فتوئین A به دنبال تمرین هوایی سبب کاهش مقاومت به انسولین می شود، هم راستا بود.^{۱۰,۲۲} با این حال، در مطالعه حبیبی ملکی و همکاران^۰ (۲۰۲۰) کاهش مقاومت به انسولین در موش های صحرایی چاق به دنبال تمرین هوایی در حالی رخ داد که فتوئین A به طور معنی داری افزایش یافته بود. علی رغم ارتباط بین تغییرات فتوئین A با بهبود مقاومت به انسولین به دنبال تمرین ورزشی، آدیپوکین ها و هپاتوکین های دیگری ممکن است بر اثرات مفید تمرین ورزشی بر مقاومت به انسولین نقش داشته باشد. در همین راستا، تمرین ورزشی ممکن است به واسطه تنظیم فاکتور رشد فیبروبلاست^{viii,۲۱} (FGF21)،^{۲۸,۰۱,۰۲} لپتین، آدیپونکتین^{۰۳} و شاخص های التهابی مانند ایترلوكین ۶^{viii} (IL-6) و فاکتور نکروز توموری آلفا^{ix} (TNF- α)^{۰۴,۰۰} منجر به بهبود مقاومت به انسولین شود. علی رغم اهمیت یافته های مطالعه حاضر، مطالعات بیشتری در رابطه با بررسی اثر انواع فرمولاسیون های سیر بر فتوئین A و ارتباط آن با میزان مقاومت به انسولین مورد نیاز است.

نتیجه گیری

در مطالعه حاضر علی رغم اثرگذاری مکمل عصاره سیر کهنه در کاهش سطوح پلاسمایی فتوئین A و مقاومت به انسولین، ترکیب تمرین هوایی + مکمل عصاره سیر کهنه و هم چنین تمرین هوایی به تنها یابد مداخلات موثر تری برای بهبود این شاخص ها بودند. بر این اساس، در صورت انجام کارآزمایی های بالینی و مشاهده نتایج تائید کننده، ممکن

دهد و در نتیجه انتقال گلوکز کاهش می یابد و بنابراین، منبعی برای مقاومت به انسولین محسوب می شود.^{۹,۰۴,۴۲} کاهش مقاومت به انسولین در اثر مکمل دهی با عصاره سیر کهنه با نتایج مطالعه آمورⁱ و همکاران^{۱۹} (۲۰۱۹) در موش های صحرایی تغذیه شده با رژیم غذایی پرچرب/پر ساکارز، و همچنین مطالعه لیⁱⁱ و همکاران^{۴۳} (۲۰۰۹) در موش های دیابتی هم راستا بود. در مطالعه اتکینⁱⁱⁱ و همکاران (۲۰۱۶) در بیماران مبتلا به دیابت نوع ۲، مقاومت به انسولین کاهش معنی داری را به دنبال مکمل دهی با عصاره سیر کهنه نشان داد.^{۴۴}

کاهش میزان مقاومت به انسولین به دنبال ترکیب تمرین هوایی+مکمل دهی با عصاره سیر کهنه، در مقایسه با گروه مکمل دهی با عصاره سیر کهنه به طور معنی داری بیشتر بود، که این کاهش را نیز می توان به اثرات هم افزایی تمرین هوایی و مکمل دهی با عصاره سیر کهنه نسبت داد. کاهش وزن ناشی از انجام تمرین هوایی می تواند سبب افزایش حساسیت به انسولین و بهبود مقاومت به انسولین شود.^{۱۰,۴۵} لی و همکاران^{۴۶} نشان دادند تغییرات در فتوئین A در گردش خون ممکن است بسیاری از اثرات مثبت ورزش طولانی مدت بر حساسیت انسولین را پیش بینی کند. فتوئین A همراه با اسیدهای چرب آزاد^{iv} (FFAs)، از طریق TLR4 سبب التهاب بافت چربی و مقاومت به انسولین می شود.^{۴۶} تغییر در سطوح فتوئین A و اسیدهای چرب آزاد، همراه با هم می تواند برخی از مزایای مشاهده شده در حساسیت به انسولین پس از تمرین ورزشی طولانی مدت را پیش بینی کند.^{۴۶} پس از تمرین ورزشی، فتوئین A کمتری در دسترس است که ممکن است مقاومت به انسولین وابسته به TLR4 را در بافت چربی از طریق سطوح کمتر فتوئین A در گردش خون و تعامل کمتر با FFAs کاهش دهد، و این ممکن است در افزایش حساسیت به انسولین پس از تمرین ورزشی منعکس شود.^{۴۶} بعلاوه، کاهش در سطوح فتوئین A اغلب با بهبود در عوامل مرتبط با انسولین و/یا آدیپونکتین در گردش خون همراه است.^{۲۲,۴۷} نشان داده شده است که فتوئین A تولید آدیپوکین^v حساس کننده به انسولین یا آدیپونکتین، را سرکوب می کند.^{۴۸} از طرف دیگر، تمرین ورزشی سبب فعال سازی پروتئین

i- Amor

ii- Lee

iii- Atkin

iv -Free Fatty Acids

v -Adipokine

vi-Seo

vii -Fibroblast Growth Factor 21

viii -Interleukin-6

ix -Tumor Necrosis Factor Alpha

کردستان استخراج شده است، بدین‌وسیله از گروه فیزیولوژی و گروه علوم تشریحی و بیولوژی سلولی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، برای در اختیار گذاشتند امکانات، و تمامی افرادی که ما را در انجام این تحقیق یاری کردند تشکر می‌کنیم.

تعارض منافع: نویسنده‌گان اعلام می‌دارند که هیچ‌گونه تضاد منافعی در پژوهش حاضر وجود ندارد.

است بتوان از ترکیب تمرین هوایی و مکمل عصاره سیر کهنه، به عنوان یک روش موثر، به منظور بهبود مقاومت به انسولین در افراد مبتلا به چاقی و دیابت نوع ۲ بهره برد.

سپاسگزاری: انجام پژوهش حاضر هیچ‌گونه حمایت مالی دریافت نکرده است. مقاله حاضر از رساله دکتری تخصصی رشته فیزیولوژی ورزشی دانشکده علوم انسانی و اجتماعی دانشگاه

References

- Boutari C, Mantzoros CS. A 2022 update on the epidemiology of obesity and a call to action: as its twin COVID-19 pandemic appears to be receding, the obesity and dysmetabolism pandemic continues to rage on. *Metabolism* 2022; 133: 155217.
- Nianogo RA, Arah OA. Forecasting Obesity and Type 2 Diabetes Incidence and Burden: The ViLA-Obesity Simulation Model. *Front Public Health* 2022; 10: 818816.
- Bruun JM, Helge JW, Richelsen B, Stallknecht B. Diet and exercise reduce low-grade inflammation and macrophage infiltration in adipose tissue but not in skeletal muscle in severely obese subjects. *Am J Physiol Endocrinol Metab* 2006; 290: E961-7.
- Gálvez I, Navarro MC, Martín-Cordero L, Otero E, Hinchado MD, Ortega E. The Influence of Obesity and Weight Loss on the Bioregulation of Innate/Inflammatory Responses: Macrophages and Immunometabolism. *Nutrients* 2022; 14: 612.
- Esser N, Legrand-Poels S, Piette J, Scheen AJ, Paquot N. Inflammation as a link between obesity, metabolic syndrome and type 2 diabetes. *Diabetes Res Clin Pract* 2014; 105: 141-50.
- Trepanowski JF, Mey J, Varady KA. Fetuin-A: a novel link between obesity and related complications. *Int J Obes* 2015; 39: 734-41.
- Auberger P, Falquerho L, Contreres JO, Pages G, Le Cam G, Rossi B, et al. Characterization of a natural inhibitor of the insulin receptor tyrosine kinase: cDNA cloning, purification, and anti-mitogenic activity. *Cell* 1989; 58: 631-40.
- Srinivas P, Wagner AS, Reddy LV, Deutsch D, Leon MA, Goustin AS, et al. Serum alpha 2-HS-glycoprotein is an inhibitor of the human insulin receptor at the tyrosine kinase level. *Mol Endocrinol* 1993; 7: 1445-55.
- Ochieng J, Nangami G, Sakwe A, Moye C, Alvarez J, Whalen D, et al. Impact of Fetuin-A (AHSG) on tumor progression and type 2 diabetes. *Int J Mol Sci* 2018; 19: 2211.
- Malin SK, Mulya A, Fealy CE, Haus JM, Pagadala MR, Scelsi AR, et al. Fetuin-A is linked to improved glucose tolerance after short-term exercise training in nonalcoholic fatty liver disease. *J Appl Physiol* 2013; 115: 988-94.
- Pal D, Dasgupta S, Kundu R, Maitra S, Das G, Mukhopadhyay S, et al. Fetuin-A acts as an endogenous ligand of TLR4 to promote lipid-induced insulin resistance. *Nat Med* 2012; 18: 1279-85.
- Mathews ST, Singh GP, Ranalletta M, Cintron VJ, Qiang X, Goustin AS, et al. Improved insulin sensitivity and resistance to weight gain in mice null for the Ahsg gene. *Diabetes* 2002; 51: 2450-8.
- Alrumeaihi F. Garlic and its Active Compounds: A Novel Strategy to Fight Diseases Through Modulating Biological Activities. *Pharmacognosy Journal* 2020; 12: 1463-74.
- Quesada I, de Paola M, Torres-Palazzolo C, Camargo A, Ferder L, Manucha W, et al. Effect of Garlic's Active Constituents in Inflammation, Obesity and Cardiovascular Disease. *Curr Hypertens Rep* 2020; 22: 6.
- Ahmad MS, Pischetsrieder M, Ahmed N. Aged garlic extract and S-allyl cysteine prevent formation of advanced glycation endproducts. *Eur J Pharmacol* 2007; 561: 32-8.
- Ahmad MS, Ahmed N. Antiglycation properties of aged garlic extract: possible role in prevention of diabetic complications. *J Nutr* 2006; 136: 796S-9S.
- Elosta A, Slevin M, Rahman K, Ahmed N. Aged garlic has more potent antiglycation and antioxidant properties compared to fresh garlic extract in vitro. *Sci Rep* 2017; 7: 39613.
- Imai J, Ide N, Nagae S, Moriguchi T, Matsuura H, Itakura Y. Antioxidant and Radical Scavenging Effects of Aged Garlic Extract and its Constituents. *Planta Med* 1994; 60: 417-20.
- Amor S, González-Hedström D, Martín-Carro B, Inarejos-García A, Almodóvar P, Prodanov M, et al. Beneficial Effects of an Aged Black Garlic Extract in the Metabolic and Vascular Alterations Induced by a High Fat/Sucrose Diet in Male Rats. *Nutrients* 2019; 11: 153.
- Shirvani H, Mirnejad R, Soleimani M, Arabzadeh E. Swimming exercise improves gene expression of PPAR-γ and downregulates the overexpression of TLR4, MyD88, IL-6, and TNF-α after high-fat diet in rat skeletal muscle cells. *Gene* 2021; 775: 145441.
- Blumenthal JB, Gitterman A, Ryan AS, Prior SJ. Effects of Exercise Training and Weight Loss on Plasma Fetuin-A Levels and Insulin Sensitivity in Overweight Older Men. *J Diabetes Res* 2017; 2017: 1-7.
- Malin SK, del Rincon JP, Huang H, Kirwan JP. Exercise-Induced Lowering of Fetuin-A May Increase Hepatic Insulin Sensitivity. *Med Sci Sports Exerc* 2014; 46: 2085-90.
- Zhang L-Y, Liu T, Teng Y-Q, Yao X-Y, Zhao T-T, Lin L-Y, et al. Effect of a 12-Week Aerobic Exercise Training on Serum Fetuin-A and Adipocytokine Levels in Type 2 Diabetes. *Exp Clin Endocrinol Diabetes* 2018; 126: 487-92.
- Mori K, Emoto M, Araki T, Yokoyama H, Lee E, Teramura M, et al. Effects of pioglitazone on serum fetuin-A levels in patients with type 2 diabetes mellitus. *Metabolism* 2008; 57: 1248-52.
- Seo DY, Lee S, Figueroa A, Kwak YS, Kim N, Rhee BD, et al. Aged garlic extract enhances exercise-mediated improvement of metabolic parameters in high fat diet-induced obese rats. *Nutr Res Pract* 2012; 6: 513-9.
- Lee MO. Determination of the surface area of the white rat with its application to the expression of metabolic results. *American Journal of Physiology-Legacy Content* 1929; 89: 24-33.

27. Hariri N, Thibault L. High-fat diet-induced obesity in animal models. *Nutr Res Rev* 2010; 23: 270-99.
28. Khalafi M, Mohebbi H, Karimi P. The Effect of High Intensity Interval Training on the Serum Levels of Irisin and Fibroblastic Growth Factor-21 (FGF-21), and Insulin Resistance in Obese Male Rats. *Iranian Journal of Endocrinology and Metabolism* 2018; 20: 116-26. [Farsi]
29. Høydal MA, Wisloff U, Kemi OJ, Ellingsen Ø. Running speed and maximal oxygen uptake in rats and mice: practical implications for exercise training. *Eur J Prev Rehabil* 2007; 14: 753-60.
30. Brooks GA, White TP. Determination of metabolic and heart rate responses of rats to treadmill exercise. *J Appl Physiol* 1978; 45: 1009-15.
31. Morihara N, Ushijima M, Kashimoto N, Sumioka I, Nishihama T, Hayama M, et al. Aged garlic extract ameliorates physical fatigue. *Biol Pharm Bull* 2006; 29: 962-6.
32. Thomson M, Al-Qattan KK, Js D, Ali M. Anti-diabetic and anti-oxidant potential of aged garlic extract (AGE) in streptozotocin-induced diabetic rats. *BMC Complement Altern Med* 2015; 16: 17.
33. Boureba L, Marycz K. Pathophysiological Implication of Fetuin-A Glycoprotein in the Development of Metabolic Disorders: A Concise Review. *J Clin Med* 2019; 8: 2033.
34. Ramírez-Vélez R, García-Hermoso A, Hackney AC, Izquierdo M. Effects of exercise training on Fetuin-a in obese, type 2 diabetes and cardiovascular disease in adults and elderly: a systematic review and Meta-analysis. *Lipids Health Dis* 2019; 18: 23.
35. Gonzalez-Gil AM, Elizondo-Montemayor L. The Role of Exercise in the Interplay between Myokines, Hepatokines, Osteokines, Adipokines, and Modulation of Inflammation for Energy Substrate Redistribution and Fat Mass Loss: A Review. *Nutrients* 2020; 12: 1899.
36. Geng Z, Rong Y, Lau BH. S-allyl cysteine inhibits activation of nuclear factor kappa B in human T cells. *Free Radic Biol Med* 1997; 23: 345-50.
37. Dasgupta S, Bhattacharya S, Biswas A, Majumdar SS, Mukhopadhyay S, Ray S, et al. NF-κB mediates lipid-induced fetuin-A expression in hepatocytes that impairs adipocyte function effecting insulin resistance. *Biochem J* 2010; 429: 451-62.
38. Chuah SC, Moore PK, Zhu YZ. S-allylcysteine mediates cardioprotection in an acute myocardial infarction rat model via a hydrogen sulfide-mediated pathway. *Am J Physiol Heart Circ Physiol* 2007; 293: H2693-H701.
39. Wu D, Luo N, Wang L, Zhao Z, Bu H, Xu G, et al. Hydrogen sulfide ameliorates chronic renal failure in rats by inhibiting apoptosis and inflammation through ROS/MAPK and NF-κ B signaling pathways. *Sci Rep* 2017; 7: 1-16.
40. Sakr HF, Al-Hashem FH, El-Naby WMH, Alkhateeb MA, Zaki MSA, Refaey HME, et al. Preventive roles of swimming exercise and pioglitazone treatment on hepatic dysfunction in a rat model of metabolic syndrome. *Can J Physiol Pharmacol* 2014; 92: 162-70.
41. Goustin AS, Derar N, Abou-Samra AB. Ahsg-fetuin blocks the metabolic arm of insulin action through its interaction with the 95-kD β-subunit of the insulin receptor. *Cell Signal* 2013; 25: 981-8.
42. Saravanan G, Ponmurgan P, Kumar GPS, Rajarajan T. Antidiabetic properties of S-allyl cysteine, a garlic component on streptozotocin-induced diabetes in rats. *J Appl Biomed* 2009; 7: 151-59.
43. Lee Y-M, Gweon O-C, Seo Y-J, Im J, Kang M-J, Kim M-J, et al. Antioxidant effect of garlic and aged black garlic in animal model of type 2 diabetes mellitus. *Nutr Res Pract* 2009; 3: 156-61.
44. Atkin M, Laight D, Cummings MH. The effects of garlic extract upon endothelial function, vascular inflammation, oxidative stress and insulin resistance in adults with type 2 diabetes at high cardiovascular risk. A pilot double blind randomized placebo controlled trial. *J Diabetes Complications* 2016; 30: 723-7.
45. Toledo FG, Menshikova EV, Azuma K, Radiková Z, Kelley CA, Ritov VB, et al. Mitochondrial capacity in skeletal muscle is not stimulated by weight loss despite increases in insulin action and decreases in intramyocellular lipid content. *Diabetes* 2008; 57: 987-94.
46. Lee S, Norheim F, Gulseth HL, Langleite TM, Kolnes KJ, Tangen DS, et al. Interaction between plasma fetuin-A and free fatty acids predicts changes in insulin sensitivity in response to long-term exercise. *Physiol Rep* 2017; 5: e13183.
47. Choi KM, Han KA, Ahn HJ, Lee SY, Hwang SY, Kim BH, et al. The effects of caloric restriction on Fetuin-A and cardiovascular risk factors in rats and humans: a randomized controlled trial. *Clin Endocrinol* 2013; 79: 356-63.
48. Hennige AM, Staiger H, Wicke C, Machicao F, Fritzsche A, Häring H-U, et al. Fetuin-A Induces Cytokine Expression and Suppresses Adiponectin Production. *PLoS ONE* 2008; 3: e1765.
49. Seo DY, Kwak HB, Lee SR, Cho YS, Song I-S, Kim N, et al. Effects of aged garlic extract and endurance exercise on skeletal muscle FNDC-5 and circulating irisin in high-fat-diet rat models. *Nutr Res Pract* 2014; 8: 177-82.
50. habibi maleki a, Tofighi A, Ghaderi Pakdel F, Tolouei Azar J, ehsani far m. The Effect of Three Different Exercise training on Blood Lipid Profile, Fetuin-A, and Fibroblast Growth Factor 21 (FGF-21) in Visceral Adipose Tissue of Obese Rats. *Jundishapur Scientific Medical Journal* 2020; 19: 109-22. [Farsi]
51. Khalafi M, Mohebbi H, Symonds ME, Karimi P, Akbari A, Tabari E, et al. The impact of moderate-intensity continuous or high-intensity interval training on adipogenesis and browning of subcutaneous adipose tissue in obese male rats. *Nutrients* 2020; 12: 925.
52. Khalafi M, Alamdari KA, Symonds ME, Nobari H, Carlos-Vivas J. Impact of acute exercise on immediate and following early post-exercise FGF-21 concentration in adults: Systematic review and meta-analysis. *Hormones* 2021; 20: 23-33.
53. Becic T, Studenik C, Hoffmann G. Exercise increases adiponectin and reduces leptin levels in prediabetic and diabetic individuals: systematic review and meta-analysis of randomized controlled trials. *Med Sci* 2018; 6: 97.
54. Khalafi M, Symonds ME, Akbari A. The impact of exercise training versus caloric restriction on inflammation markers: a systemic review and meta-analysis. *Critical Reviews in Food Science and Nutrition* 2022; 62: 4226-41.
55. Khalafi M, Azali Alamdar K, Symonds ME, Rohani H, Sakhaei MH. A comparison of the impact of exercise training with dietary intervention versus dietary intervention alone on insulin resistance and glucose regulation in individual with overweight or obesity: a systemic review and meta-analysis. *Crit Rev Food Sci Nutr* 2022; 1-15.

Original Article

The Effect of Aerobic Training and Aged Garlic Extract Supplementation on Plasma Fetuin-A Levels and Insulin Resistance in Obese Male Rats

Khabiri P¹ , Rahimi MR¹ , Rashidi I² , Nedaei SE³ 

¹Department of Exercise Physiology, University of Kurdistan, Sanandaj, Iran, ²Department of Anatomical Sciences, School of Medicine, Kermanshah University of Medical Sciences, Kermanshah, Iran, ³Department of Physiology, School of Medicine, Kermanshah University of Medical Sciences, Kermanshah, I.R. Iran

e-mail: P.khabiri@uok.ac.ir

Received: 01/11/2022 Accepted: 11/01/2023

Abstract

Introduction: This study aimed to investigate the effect of aerobic training (AT) and aged garlic extract (AGE) supplementation on plasma fetuin-A levels and insulin resistance. **Materials and Methods:** Forty male Sprague-Dawley rats were exposed to high-fat (n=32) and standard (n=8) diets for 9 weeks. Obesity induced in the high-fat diet group and they were divided into 4 subgroups: the obese control (OC), supplementation with AGE, AT, and supplementation with AGE+AT; interventions were performed for 8 weeks in this group. The rats of the group fed with a standard diet (C) continued the diet for 8 weeks. The AGE supplementation was fed to rats once daily at a dose of 600 mg/kg by gavage. Aerobic training included running on a treadmill 5 days a week. Blood samples were collected and plasma levels of fetuin-A, insulin, and glucose were measured 48 hours after the last interventions and after 12 hours of fasting. **Results:** Plasma fetuin-A levels showed a significant reduction following all interventions (AGE, AT, AGE+AT) compared to the OC group (26.38 ± 4.42 , 19.8%, 22.87 ± 3.50 , 30.5%, 17.21 ± 2.20 , 47.7%, respectively, compared to 32.93 ± 6.56 ; $P=0.020$, $P=0.001$, $P=0.001$, respectively). Plasma insulin also showed a significant decrease following all interventions (1.04 ± 0.13 , 33.3%, 0.73 ± 0.15 , 53.2%, 0.66 ± 0.13 , 57.6%, respectively, compared to 1.56 ± 0.13 ; all interventions $P=0.001$). Plasma glucose showed a significant decrease only following AGE+AT (112.65 ± 6.20 compared to 127.60 ± 7.85 , 11.7%; $P=0.001$). Insulin resistance also showed a significant decrease following all interventions (0.31 ± 0.04 , 36.7%, 0.22 ± 0.04 , 55.1%, 0.18 ± 0.04 , 63.2%, respectively, compared to 0.49 ± 0.04 ; all interventions $P=0.001$). **Conclusion:** Both supplementation with AGE and AT seem effective in reducing plasma fetuin-A and improving insulin resistance. However, AT alone and the combination of AT+supplementation with AGE showed more effects compared to supplementation with AGE.

Keywords: Exercise training, Obesity, Hepatokine, Aged garlic extract